

paa mere let tilgængelige Steder. Han slog sig imidlertid til Taals med Ministerens Forslag og resignerede, idet han mente, det var bedre end intet, naar de kom til at ligge ved Landbrugsskolerne.

Jeg har saa kun endnu een Sag tilbage, som jeg gerne vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa. I Fjor vedtog Rigsdagen en Lov om personligt Tillæg til Pensionister af de militære Underklasser, som have deltaget i Krigen 1848—49—50, og for Enker efter saadanne Pensionister. Det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Schmidt) forsøgte ved denne Lejlighed at faa dette Tillæg udvidet til ogsaa at omfatte Pensionister fra 1864, men det lykkedes ikke den Gang. Jeg vil nu gerne tillade mig at henstille til den ærede Finansminister, om han ikke vil fremsætte et Forslag om en lignende Forhøjelse til de gamle Krigere fra 1864 og deres Enker. Finansministeren udtalte under Forhandlingerne i Fjor, at naar vi først have forhøjet Understøttelserne for de gamle Pensionister fra 1848—49—50, saa er det en given Ting, at vi ogsaa ville gøre det samme for dem fra 1864. Jeg har her en Skrivelse fra en af disse gamle Pensionister, hvori han siger: Vi ere nu alle i en Alder af henved 70 Aar eller derover og have jo i mange Aar baade i Krigs- og Fredstid tjent og virket i Fædrelandets Tjeneste under højst vanskelige økonomiske Vilkaar. Paa Grund af vor høje Alder er vor Arbejdsdygtighed i det private Liv stærkt indskrænket, og vi blive nu mere og mere henviste til at leve af en tarvelig Pension. — Jeg vil, som sagt, gerne henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa denne Sag. Jeg tror, der er sket en lignende Henvendelse fra et andet æret Medlem, men jeg har ikke hørt, at den ærede Minister har udtalt sig om Sagen. Det Tillæg, der blev givet i Fjor til disse Pensionister, var 25 pCt., dog saaledes, at ingen Pension blev under 200 Kr., og naturligvis saaledes, at den Alderdomsforsørgelse, som den paagældende eventuelt faar, ikke skulde afknappe i det forhøjede Bidrag, de nu fik fra Statens Side. Jeg synes, at Tiden nu er kommen, da man bør gøre Skridtet fuldt ud, og bevilge disse 25 pCt. ogsaa for Pensionister fra 1864, og jeg vilde gerne meget varmt anbefale denne Sag til den højtærede Ministers og det høje Tings Velvillie. I Fjor var det ogsaa paa Tale at finde en Form for Understøttelser til de gamle Veteraner. Det blev ogsaa da nævnt under Forhandlingerne, at der er

mange af disse Mennesker, der leve i Nød og Fattigdom og hjælpe sig med en meget karrig Alderdomsunderstøttelse, som saa mange Mennesker maa. Det er givet, at det vilde være ønskeligt, om vi snart kunde komme til en Revision af hele vort Alderdomsunderstøttelsesvæsen, saaledes at alle uden Hensyn til, om de ere Veteraner eller ej, kunne faa en ordentlig og menneskelig Understøttelse paa deres gamle Dage, hvilket jo langt fra er Tilfældet nu. Disse Veteraner vente jo, at Staten vil have sin Opmærksomhed henvendt paa disse Forhold og mene, at de med Rette kunne kræve, at der fra Lovgivningsmagtens Side bliver foretaget Skridt for at hjælpe dem. Der er mange af disse Veteraner, der have henvendt sig til mig herom, og jeg kan sige, at om kort Tid fremkommer der et Andragende her til Regering og Rigsdag om denne Sag. Jeg vil gerne, samtidig med, at jeg henstiller til den højtærede Finansminister endnu i denne Samling at fremsætte et Lovforslag om Forhøjelsen af Understøttelsen til Pensionisterne ogsaa fra Krigen 1864, bede den højtærede Minister overveje Muligheden for at yde en Understøttelse til de gamle Veteraner.

Jens Busk: Nu have vi jo hørt en lang Tale af det sidste ærede Medlem med mange skarpe Angreb paa Regeringen. Dem have vi jo hørt mange af i disse Dage, og der har ikke været nær saa mange, tror jeg, af Regeringens Venner eller det Parti, der støtter Regeringen, der have haft Ordet. Jeg vil dog sige, at for os, der høre til Regeringspartiet og ville støtte Regeringen, har der ubestridelig været en Tilfredsstillelse ved at høre denne Finanslovsbehandling. Jeg har i en lang Række af Aar været med til at høre disse første Behandlinger af Finansloven, men aldrig endnu har jeg været Vidne til, at der her under en første Behandling har lydt en saa almindelig Anerkendelse af Finansloven og de Forandringer, der i formel Henseende ere skete med den. Jeg ved aldrig, jeg har været Vidne til en første Behandling, hvor man som denne Gang fra alle Sider er staaet op og har takket Regeringen for de Poster, der vare hist og her paa Finansloven, og navnlig for de Forandringer, der vare skete i formel Henseende. Ogsaa det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), som ingen dog vil beskyldte for at lægge Fingrene imellem, naar det gælder om at komme Regeringen til Livs, ogsaa han takkede